

роби и на самата природа, което е такожде коренно противъ волята на Премъдрий нашъ Създателъ, който е надарилъ човѣка съ умствени и душевни сили, да ги развива, да ги усъвършенствува, за да живѣе честито отъ сѣка старна, кѣто става винѣги побѣдителъ на природата, дѣто живѣе. Ште каже, че само оние народи сѣ удостоени съ благословението и благодатта на Провидението, които сѣ истинни любители и вѣрни приетели на учението.

„Тая неуморима, вѣчна истина четеме почти на сѣка страница въ историята, и на двѣ мѣста особено въ нашата българска история срѣщаме да ни се казва велегласно, че само тогава е било най-добрѣ на българскій народъ, когато учението се е распространявало между насъ и е хващало здрави корени въ насъ — по времето на българскитѣ най-славни царѣ Бориса, Симеона Великий и Ивана Асѣна Вторий.

„Тѣй съшто и сега, отъ 20 — 30 години насамъ, пакъ настахѣ вече и за насъ по-честити дни, — отъ кѣто сирѣчь почнахме сами да испъждаме невѣжеството испомежду си и да търсимъ учението, по горештото желание на мъдрото ни правителство.

„Отъ историята познаваме довольно добрѣ истината, за която е думата ни тука. Нѣ тази истина, става опште по-очевидна, по ухватна, кѣто се поозърнимъ наоколо си да видимъ и сами — непосредственно — кои народи благоденствуватъ днесъ и нравстенно и материално, кои народи сѣ благополучни отъ сѣка една старна, тѣй да кажемъ. И што виждаме? — че само оние народи блаженствуватъ, които сѣ се просвѣтили съ науката и които залягатъ да си извършватъ сичкитѣ работи съ нейната помощъ. А напротивъ, оние народи живѣятъ най-злочесто които сѣ останѣли безъ учение, които сѣ далечъ отъ истинното просвѣтление.

„Тия, послѣднитѣ, за да могатъ да се вредѣтъ помежду честититѣ народи, трѣба прочее да се утрѣсятъ отъ невѣжеството си и да гледатъ да пригърнатъ истинното просвѣтление. Кѣмъ тая най-свѣтла цѣль могатъ да тръгнатъ благополучно и, най-сетнѣ, да я постигнатъ напълно тогава само, когато тѣ и отеческитѣ имъ правителства започнатъ и слѣдватъ тоя най-святъ подвигъ съ пълно съгласие и взаимность, разбира се — и съобразно съ духътъ на времето и на общитѣ нужди на отечеството и народътъ.